

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 :
L 84:1 - 146**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2496

Mårbacka , Sunne. 8.3. 1916

Kärste!

Jo, nu har jag Jeanna här och jag tänker , att det nog skall bli bra, och bli nyttigt och nöjsamt för oss båda. Hon är ju en verkligt bra människa och har ingenting hos sig i röst eller sätt , som kan kroppsligt irritera mig , och det är alltid det, som jag är mest rädd för , för det är det, som jag minst kan behärska. Hon säger , att rummet i flygeln känns bra , och i allmänhet ser jag , att hon är mycket väl instruerad för att uppföra sig passande och inte alls vara till besvär. I går hade jag "Hagets" här , och Ellen var mycket vänlig , talade vid Jeanna om hennes böcker och bad henne komma till sig och se på flickan. Hon får mycket gärna bli god vän med Ellen, det kan vara bra för ~~henne~~ ^{denna} , att få en hygglig människa till vän. Jag menar , så, att du behöver inte varna henne för detta. Bara inte Ellen dras in på mig för mycket igen , så att inte mina nerver stå ut retningen , går allt bra. När jag tänker på hur många sorger , som jag hade sluppit , om Ellen alltid hade bott i Haget, så kan jag bli som rasande. Det var min vilja och önskan hela tiden , att jag skulle få bygga först åt dem innan de gifte sig , men så var Gerda så dum, och alla övade en sådan påtryckning på mig , att jag gav vika. Annars hade aldrig denna starka nervösa påfrestning kommit , och min antipati hade inte kommit upp till en så hög grad, som den nu steg till. Nu är Ellen mig ganska likgiltig. Men det kanske ändå var bra , att jag fick lära känna henne så grundligt ur alla synpunkter, som nu blev fallet. Hennes senaste bedrift består i att hon håller på att göra sig till fiende med fina grannarna : Där Ner och På Halla. Ellen hade ett stort stycke kött liggande i en balja utomhus en vinternatt och en främmande hund kom och rövade bort köttstycket . På morgonen gick Ellen och spårade upp hunden och spåren ledde till Där Ners. Så gick hon in till Fru Där Ner och utgöt all sitt hjärtas bitterhet, så att hon till sist bad henne gå sin väg, Sedan gick Ellen också in till Halla och talade illa om Där Ners och deras hund. Så var det färdigt, förstår du . Nu får inte Ellen kapa smör Där Ner till straff för då-

ligt uppförande. Och så komma alla de finaste i socknen att sitta och vända och vända på vartenda ord, och det är förskräckligt en sådan fru, som de nu får på Mårbacka. Henrik också har lyckats att göra sig så impopulär bland allt mitt folk, så att jag undrar just hur länge, som det skall kunna hålla ihop. En lärarinna från Falun hade suttit på tåget från Kil och hört ~~folket~~ ^{de resande} tala om hur elak han är mot folket här på gården. Och det värsta är, att jag tror, att det är sant. Han är snäll mot ett par, som äro gunstlingar ~~er~~ men de andra har det svårt. Jag tycker, att det är den älskvärdaste unge man, som man kan råka och håller så mycket av honom. Det måtte väl vara sjukdomen, som gör honom så svår. Jag skall tala om att lilla Louise var här på besök i söndags och var mycket fin och vänlig. Hon har byxor och kan vrida på huvudet åt alla håll, men ser ut att få rött hår. Nej, detta var mycket Mårbacka och just inte vad jag hade ämnat skriva om. Jag ville emellertid bara ha det sagt, att om här kommer till någon krasch, så har jag ingen del. Jag har varit otadligt snäll, är beredd, att hålla allt gående. Men kanske, att en vacker dag allt mitt folk kommer och gör stejk, eller Ellen gör mig till fiende med alla mina grannar. Det kan bli alldeles olidliga förhållanden. I Filipstad voro släktingarna alldeles imponerade av Henrik, så klok så ståtlig, så högst framstående. - Ivar börjar slarva nu också. Janne fruktar att han skall bli pensionerad av bolaget, sedan har han bar tretusen att leva av. En vacker dag störtar väl alltsammans över oss.

Det var intressant med Ottos amerikaresa. Det vore väl bra, om han komme i tillfälle att arbeta sig upp igen. Han har ju alla möjligheter, att bli en hederlig karl. Han har fått straff för det onda han gjort, och han har fått en god hustru. Resan skall vi väl tro kommer att gå bra. --- Också skall jag lyckönska till uppgörelsen med Bonnier. Nu kommer du att få goda affärer ett helt år, och det blir ju bra skönt. För att än mer förbättra dem, så skulle jag föreslå, att jag betalade hela hyran i Strömstad och för resten levde fritt hos dig som i fjöl. Det borde ju gå någorlunda ihop. Om jag däremot skall vara gäst så mycket som i fjöl, så kommer jag inte. Nu vill jag en gång vara "mannen, som gör vad han vill."

Assistenten är här - naturligtvis. Han är märkvärdig att lukta denna gång.

Adjö, och måväl. Jag hör kaffeklockan och posten. Har inte tid att skriva mer. Din Selma